

[Bomholt.]

adskilligt under denne Diskussion. Der er ingen Overensstemmelse mellem det ærede Medlems Udtalelse Sp. 321 og den citerede Skrivelse. Jeg gentager mit Spørgsmaal: Er den ærede Medlem, at Anlægget i Esbjerg af Tobaksfabrik, Andelskul, -mejeri, -slagteri og -ægpackeri betyder en Nedsættelse af Byens Skatteevne? Det ærede Medlem er aabenbart kommet i Klemme paa Grund af sine løse Bemærkninger. I sit Angreb paa Andelsbevægelsen og Kooperationsen er det ærede Medlem kommet saa langt ud i uvederhæftig Agitation, at han ikke kan komme i Land igen. Vi er i Esbjerg, vil jeg gerne sige, overordentlig taknemmelige for de kooperative Foretagender, vi har, og ser dem gerne forøget. De betyder, ikke mindst gennem Lønudbetalinger, en betydelig Styrkelse af Byens Økonomi. Jeg skal paa det førstkommende Byraads-møde i Esbjerg forelægge det ærede Medlems byfjendtlige Udtalelser, saa Byraadets Stilling kan blive afklaret. Det er meningsløst, at denne By med de mange Andelsforetagender skal mistænkeliggøres, som om vi mente, at Andelsbevægelsen var Skyld i Byens daarlige Stilling. Det ærede Medlems Mandat blev fjernet fra Ribe Amt og skal ikke kunne genvindes, naar den Slags Politik skal føres frem fra konservativ Side.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg vil advare imod, at man fordyber sig alt for meget i Esbjergs Forhold, hvor vigtigt det Emne end kan være.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg vil kun oplyse det høje Ting om, at det ærede Medlem Hr. Bomholt aldrig har været min Stiller i Esbjerg og aldrig har haft nogen som helst Indflydelse paa, om jeg blev valgt eller ej — jeg tror ikke engang, han gav mig sin Stemme.

Maa jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere Skrivelsen endnu en Gang, ikke saa meget for det høje Tings Skyld som for det ærede Medlem Hr. Bomholts Skyld, han har aabenbart ikke forstaaet den:

„Esbjerg har ingen af de store Industrivirksomheder, som præger Byer af tilsvarende Størrelse, og som andetsteds afkaster Beskatningsindtægt. De fleste Virksomheder af større Omfang er Andelsforetagender, der er fritaget for Beskatning.“

Dette vil naturligvis sige, at hvis disse Foretagender havde været bygget paa et

saadant Grundlag, at man kunde beskatte dem, vilde de have afkastet Skat, men da de ikke var det, nedsatte de Skatteevnen i Byen.

Vagn Bro: Jeg skal med de Bemærkninger, jeg i Særdeleshed tillader mig at rette til den højtærede Handelsminister, ikke lade den Debat, der fremkom under Forespørgselen om Benzintilførslerne, genopblusse med Henblik paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der beredskabsmæssigt i god Tid var ført tilstrækkelig Benzin her til Landet. Uden Tvivl har man ikke fuldt ud været klar paa, hvor gennemmotoriseret vort Erhvervsliv er. At dette er Tilfældet, er nu klart for alle. Selv om vort Land ikke staaar allerhøjest med Hensyn til Køretøjernes Mængde — vi har, saa vidt jeg erindrer, et Køretøj for hver 24—25 Indbyggere, Amerika staaar højest med 1 for hver 5 —, har vi dog betydelig flere forholdsvis end de andre skandinaviske Lande. Det viser sig bl. a. ogsaa deri, at Hestekøretøjerne til Personbefordring saa godt som var afskaffet, skønt disse vel inden for en vis nærmere Environ kunde have klaret en stor Del af Transporten, hvis de havde været for Haanden. Nu tager det dels lang Tid at anskaffe dem, dels trykker Folk sig i saa Henseende, da de stadig haaber paa, at den ældre eller yngre Model i Garagen atter kan komme ud.

Hvad jeg derimod gerne ønsker at fremdrage under denne Debat, er nogle Hovedsynspunkter angaaende Administrationen af Benzintildelingerne. Jeg mener, at man nu saa nogenlunde har været i Stand til at høste Erfaringer, som bør lægges til Grund, hvad enten Benzinsituationen bliver bedre, eller den bliver daarligere — jeg ser i Dag, at et af Regeringens Organer meddeler, at der maaske inden saa længe bliver lidt Benzin til alle. Vi kan jo uden egen Skyld senere komme i en lignende Situation, og da forekommer det mig, det var rigtigt, at vi nogenlunde var klar over Liniernes, naar vi skal gribe ind paa et saa vigtigt Omraade i Erhvervslivet. Jeg vil, som sagt, ikke komme ind paa en ændret Forsyningspolitik paa dette Omraade, men skal paapege, at den høje Regering maa være fuldt ud klar paa, at hvis man af valutariske Grunde begrænser Indkøbene meget stærkt, vil en væsentlig Arbejdsløshed uvægerligt blive Følgen.

Da man pludselig den 3. September i Aar stod over for, ikke at rationere med en vis mindre Grundsats til alle, men at tildele Benzin til nogle og nægte den til andre, er der intet at sige til, at Tilfældigheder og en vis Vilkaarlighed maatte blive